

vandt Forsamlingens Fleerhed for sig; man antog ikke, at det skulde staae til ham at overgive samme til en Comitee, i den Tanke, at denne Comitee skulde omdanne dette Forslag saaledes, at det i den det af Comiteen givne Form snarere kunde gaae igjennem end tidligere, og heller ikke meente man, at det skulde overgives til en Comitee, for der at blive begravet. Hverken i den ene eller anden Henseende ansaae man det for hensigtsmæssigt at indskyde et saadant Udvalg mellem Forslaget og Forslagets Foretagelse i Forsamlingen.

Ischærning: Jeg vil . . .

Formanden: Maa jeg tillade mig den Bemærkning, at med Hensyn til den ærede Rigsdagsmand gjælder aldeles den samme Bemærkning, som jeg før tillod mig at gjøre med Hensyn til Rigsdagsmanden for Præsto Amts 4de District (Grundtvig), kun: hvis det er en formel Bemærkning, han har at gjøre, kan det være den ærede Rigsdagsmand tilladt at erholde Ordet.

Ischærning: Ja, det er en formel Bemærkning. Jeg vilde, da Ordet er nægtet mig for at modsiges, hvad her er sagt og som i visse Maader berorte mig, bringe Forsamlingen til at bemærke, hvor urigtigt det er at fastsætte noget bestemt Antal Gange, hvori et Medlem maa tale over en Sag; thi derved kommer man til at være formeent at svare paa det, som senere er anført og som kan være aldeles forskjelligt fra det, man før har svaret paa.

Sansen (Odense Amts 7de District): Da jeg udbad mig Ordet, være de Bemærkninger ikke fremkomne, som den ærede Ordfører senere yttrede, og jeg skal derfor ikke opholde Tiden, da jeg kun vilde have sagt det Samme, som han anførte.

Cultusministeren: Jeg vil i Forbigaaende bemærke, at naar man kan komme i Forlegenhed derved, at man strengt holdt paa Reglen om, at det kun er tilladt at tale een Gang ved den Sag, som nu er under Behandling, saa tror jeg, det kommer deraf, at der paa een gang ere tagne under Behandling to forskjellige Endringsforslag, der hvert for sig staaer hinanden temmelig fjernt; thi derved er det skeet, at Enkelte, som kun have udtalt sig om det ene, ere komne til at udelukkes fra at

tale om det andet Endringsforslag. Jeg er imidlertid i det Tilfælde, ikke før at have taget Ordet, saa jeg kan have Leilighed til endnu at tilsøie et Par Ord om det Endringsforslag, som først er anført paa Afstemningslisten under Nr. 15. Jeg skulde ikke omtale dette Endringsforslag, hvis det ikke var, fordi jeg troer, at der til det og til hvad der er sagt derom idag kunne knyttes et Par almindelige Bemærkninger, som det ved Begyndelsen af vor Virksomhed her ikke er ganske uvigtigt at lægge sig paa Hjerte. Naar der bliver Spørgsmaal om Betydningen af den Bestemmelse, at ethvert Lovforslag skal forelægges i Lovsform, saa tror jeg, at dette simpelthen kan angives saaledes, at et Lovforslag skal forelægges i en saadan Form, at Den, der forelægger det, mener, at Forsamlingen i denne Form kunde vedtage det og lade det for sit Vedkommende stemple som Lov; derimod er der ikke meent, at det skal være affattet i et vist Retsprog, thi det kan jo være, at baade det enkelte Medlem og Forsamlingen antog, at det almindelige juridiske Sprog ikke var godt, og at man derfor helst vilde vedkjende sig ikke blot et Lovudkast, men ogsaa en Lov, som var affattet anderledes. Men, naar man forelægger et Lovudkast, saa maa man forelægge det med den Tanke, at det, som det er forelagt, kunde udgaae som Lov; naar man ikke gjør det, saa kan man vistnok komme til hvad der er bemærket, at forelægge maaskee meget gode Materialier til en Lov, men det er ikke et Lovforslag. Der blev sagt, at saadanne Materialier skulde man ikke udelukke; men man skal ikke modtage Materialier til en Lov, istedetfor et Lovforslag, thi derved kommer man til at gjøre Rigsdagen, baade dette Thing og det andet, hvis det gik ind derpaa, til at være ikke lovgivende, hvad Forsamlingen er, men man kom til at gjøre den til lovskrivende, og det hverken er Forsamlingen eller bør den paa nogen Maade indlade sig paa at være. Der kan ikke være noget betænkeligere, end at der ikke gives nogen bestemt Form at følge med Hensyn til Lovforslag, og at altsaa et Forslag kan antages, om hvilket den, som forelægger det, selv siger: „Ja saadan tror jeg rigtignok ikke, det kan udgaae, men det kan vel bringes i en Form,